

kunde f. Eks. ske i April, naar Rigsdagen ikke var samlet, saaledes at der ikke var Mulighed for at gaa til Rigsdagen, og jeg har derfor ment, det var rigtigt og betimeligt at forebygge en saadan ret nærliggende Fare. — Det er rigtigt, at jeg ikke direkte var med ved Lovens Behandling i 1924, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ogsaa gjorde opmærksom paa. Ingen Folketingsmænd var overhovedet direkte med, Forhandlingen foregik i et Landstingsudvalg, og derfor er det ikke rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Kragh siger, at jeg burde have genkendt et Forslag fra disse Forhandlinger; saa nøje kunde jeg imidlertid ikke være inde i dem. Men i og for sig er der jo ikke noget ondt i, om jeg under mine Overvejelser sammen med mine Raadgivere kommer til et Forslag, som har været fremme den Gang; det synes snarere at bekræfte, at der er god Mening og Fornuft i det. Den Gang kunde det altsaa ikke gennemføres, men nu mener vi, at Situationen er en saadan, at der er Grund til at gennemføre det. — Det ærede Medlem Hr. Kragh vilde paa eet Punkt gaa med til Lovforslaget, nemlig at Ordet „ledig“ ændres til Ordet „understøttet“, og det kan jeg kun være glad ved, men det er jo for lidt.

Det ærede Medlem vil ligesom det ærede Medlem Hr. Christmas Møller have Loven behandlet i et Udvalg. Det er jo ikke Skik og Brug, at en Regering modsætter sig et saa udbredt Ønske om Udvalg, men jeg vilde ganske vist paa Forhaand mene, at de foreslaaede Ændringer er saa forholdsvis faa og trods alle Udtalelser ikke griber ind i store, afgørende Spørgsmaal, og i hvert Fald er saa let overskuelige, at et Ja eller Nej til dem ikke maatte behøve at kræve mange Dage. Men ønsker man fra en eller flere betydende Sider her i Tinget en Udvalgsbehandling og netop med den Begrundelse, at man vil forhandle sagligt i hvert Fald om visse Punkter, saa vil jeg naturligvis ikke modsætte mig det, men give Udvalget alle krævede Oplysninger. Og jeg tror, det kan gaa overordentlig hurtigt med at besvare alle Spørgsmaal, fordi vi har hele Materialet rede, og der er i Virkeligheden ikke meget at spørge om efter min Mening.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vilde forhandle om en ny Ordning i Stedet for den gældende stive Procent, 50. Det er jeg glad ved. Men det ærede Medlem mente, at dette Lovforslag som Helhed betragtet var opstillet rent agitatorisk. Det maa jeg nedlægge Indsigelse imod. Hvis jeg havde villet lave et Agitationsforslag, kun et

Agitationsforslag, vilde jeg have baaret mig anderledes ad, saa vilde jeg have stillet langt større Krav, saa vilde jeg have rejst alle de Spørgsmaal, som der i Arbejdsløshedskassekredse er stærke Ønsker om at faa rejst. Det har jeg imidlertid ikke gjort, jeg har resigneret der, ganske som jeg gjorde, da jeg i Oktober forelagde Lovforslaget om Foranstaltninger til Modvirkning af Arbejdsløsheden. Havde jeg kun tænkt mig at stille et Agitations- eller Demonstrationsforslag, havde jeg altsaa baaret mig ganske anderledes ad, end jeg nu har gjort. Dette er et maadeholdent Forslag, men dog et Forslag med Realiteter i for de arbejdsløse. 3½ Millioner eller maaske 4 Mill. Kr., det er Realiteter, det er Penge, og dem vil jeg gerne bidrage til at skaffe de arbejdsløse i den ekstraordinært alvorlige Tid, vi er inde i.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente, at Lovforslaget i hvert Fald burde være kommet sammen med noget andet, og mindede om, at man ventede underfulde Ting, naar Industriudvalgets Betænkning kom. Jeg har ikke brugt Udtrykket underfulde Ting. Nu er denne Betænkning jo kommet, men der er ikke kommet det, som adskillige ventede, nemlig en fra de enkelte Industrier kommende motiveret Begrundelse af, hvorfor vi er i Nødstilstand, og hvad de ønskede gennemført for at komme ud af denne Krise. Det vil nu formentlig komme gennem Kriseværnsudvalget, og det ærede Medlem har nu fra allermost autentisk Side faaet at vide, at selve Regeringen er sindet, som det hedder i Kancellisproget, at imødekomme det ærede Medlem og hans Partis Ønske umiddelbart efter at dette Ønske er udtalt første Gang officielt her i Tinget. Mere kan det ærede Medlem ikke ønske. Saa hurtig er Regeringen i Retning af at imødekomme berettigede Ønsker fra ærede Medlemmers Side. Det ærede Medlem talte derefter noget om, hvor det kunde være glemt, det, vi havde sagt før Valget i 1924. Det er det ærede Medlem, der har glemt, hvad der blev sagt, hvad der blev lovet, og hvad der ikke blev lovet. Det ærede Medlem har dels under Valgkampen og dels senere sammen med andre ærede Medlemmer stillet et Fantasibillede op af, hvad vi skulde have lovet; men det passer bare ikke. Jeg har sagt det før — jeg sagde det oppe i det andet høje Ting under Behandlingen af Lovforslaget om Foranstaltninger til Modvirkning af Arbejdsløsheden, og jeg siger det igen her, at der fandt ikke et Vælgermøde Sted før Valget den 11. April 1924, uden at jeg overfor mine egne Væl-